

«**انور مسلم**» **رییس تشکیلات خودگردان کوبانی** **در گفت وگوبا «شرق»:**

ماندیم مقاومت کردیم پیروز شدیم

محمدعلی دستمالی

آزادشدن شهر کردنشین کوبانی در شمال سوریه از دست گروه تروریستی - تکفیری داعش، یکی از رویدادهای مهم آغاز سال ۲۰۱۵ میلادی بود. داعشی‌ها که در موصل عراق، طعم لذیذ تسخیر یک شهر بزرگ و بدون دفاع را چشیده بودند، پس از چهارماه‌وینیم جنگ و محاصره، نتوانستند کوبانی را اشغال کنند و این شهر مرزی، نهایتاً به دست مدافعان گرد افتاد و تروریست‌ها، شکست تلخی را تجربه کردند. انور مسلم، که به عنوان نخست‌وزیر و رییس تشکیلات خودگردان منطقه کردنشین کوبانی معرفی شده، در گفت‌وگو با «شرق» از روزهای سخت و دشوار درگیری صحبت کرد. او از امید و ایمان به آزادی حرف زد و درعین‌حال بر این مساله تأکید کرد که ۸۰درصد از شهر کوبانی ویران شده و نیاز به بازسازی مجدد دارد. انور مسلم در سال ۱۹۷۶ میلادی در کوبانی به دنیا آمده و در دانشگاه حلب در رشته حقوق درس خوانده است. او دارای همسر و دو فرزند شش و ۱۲ساله است و پیش از آنکه به عنوان نخست‌وزیر کاتون خودگردان کوبانی معرفی شود، به عنوان وکیل مدافع و فعال حقوق بشر فعالیت کرده است.

❧ در آغاز این گفت‌وگو، در مورد حمله گسترده داعشی‌ها به کوبانی
برایمان صحبت کنید. به خاطر دارم، زمانی که قریب به پنج‌ماه پیش با شما صحبت کردم؛ کوبانی از سه طرف توسط داعشی‌ها محاصره شده بود، آن موقع شما از آمادگی کامل نیروهای مدافع گرد سوری برای دفاع از شهر خبر دادید. شما در آن گفت‌وگو درباره خطر قتل‌عام مردم و احتمال سقوط شهر حرف زدید. اما باین‌حال داعش نتوانست به چنین هدفی دست پیدا کند. چه شد که داعش در شهر شما محتمل چنین شکستی شد؟

واقعیت این است که در سال ۲۰۱۴ میلادی، نام کوبانی در سطح جهان بازتاب گسترده‌ای پیدا کرد و تروریست‌ها به دنبال آن بودند تا هر جوری شده شهر ما را اشغال کنند. پیش از آنکه هجوم گسترده داعشی‌ها آغاز شود، بسیاری از اعراب، ارامنه، ترکمن‌ها و شهروندان دیگر مناطق سوریه، به کوبانی پناه آورده بودند و بالاترین ضریب امنیتی سوریه در شهر ما مشاهده می‌شد. تروریست‌ها نتوانستند این وضعیت را تحمل کنند و چندین گروه افراطی در سال ۲۰۱۳ به کوبانی حمله‌ور شدند و گروه‌هایی نظیر احرار الشام و النصرة از مدافعان ما شکست خوردند. به تسخیر «رقه» از سوی داعش، کوبانی هم در معرض خطر قرار گرفت؛ باین‌حال ما تصمیم گرفتیم مقاومت کنیم. گروه‌هایی از مردم کوبانی از طریق مرز ترکیه مناطق روستایی را ترک کردند تا کشتاری نظیر «شنگال» عراق در منطقه ما هم تکرار نشود. بدون اغراق باید بگویم که جوانان ما قهرمانانه از دیار خود دفاع کردند و چنین مقاومتی در تاریخ ما نظیر نداشته است. بگذرید برای شما مثالی بیاورم. در یکی از مدارس حاشیه شهر کوبانی، ۱۱نفر از رفقای جوان ما توسط داعشی‌ها محاصره و به مدت چند ساعت با آنان درگیر شدند. آنان از آخرین گلوله در برابر داعش جنگیدند و ۱۱ نفر پس از چند ساعت به شهادت رسیدند؛ اما حاضر نشدند تسلیم شوند یا از صحنه بگریزند. در غرب و شرق کوبانی و در محلات مرکزی شهر، به مدت چهارماه‌وینم در برابر داعشی‌ها جنگیدیم و بالاخره توانستیم آنان را شکست دهیم و رفته‌رفته همه روستاهای خود را نیز از آنها پس بگیریم و به‌مدت یک هفته پس از آزادی شهر کوبانی، توانست‌ایم ۱۵۰روستا را نیز پاکسازی کنیم و امیدوارم ظرف روزهای آتی، همه روستاهای دیگر را نیز آزاد کنیم.

❧ چه شد که داعشی‌ها به کوبانی حمله‌ور شدند؟ می‌دانیم شهر شما در نزدیک رقه قرار دارد که تروریست‌های داعشی این شهر را به عنوان مرکز امارت اسلامی خود معرفی کرده‌اند. آیا به خاطر نزدیکی کوبانی به رقه بود که به آن شکل گسترده به شهر شما حمله‌ور شدند یا اینکه رویکرد قومی خاصی داشتند و براساس آن رویکرد، به دنبال اشغال کوبانی بودند؟
قبلاً کوبانی از امنیت و آرامش بالایی برخوردار بود و همه اقوام سوریه در این شهر در اوج برادری در کنار هم زندگی می‌کردند و این ثبات و امنیت، برای تروریست‌ها، غیرقابل تحمل بود. یکی دیگر از دلایل حمله داعش به کوبانی این بود که مدافعان ما گروه‌های دیگری نظیر «النصرة» و «احرار الشام» را شکست دادند و این قدرت‌نمایی آنها، موجب جلب‌توجه داعشی‌ها شد و می‌خواستند به گمان خود، نشان دهند که از دیگر گروه‌های تروریستی قدرتمندتر هستند و می‌توانند کوبانی را اشغال کنند. از نظر اهمیت جغرافیایی این حمله نیز باید بگویم که شهر ما در میانه مناطق حساس رقه، «جرابلس» و «تل ابیض» قرار گرفته و داعش به دنبال آن بود که با اشغال کوبانی، قلمرو یکدست و نسبتاً یکپارچه‌ای در اختیار داشته باشد. همچنین ایجاد ساختار سیاسی کاتنون خودگردان در کوبانی و اتکا به قدرت مردم برای اداره این منطقه، داعشی‌ها را بر سر خشم آورد. می‌دانید که ما در سوریه، سه منطقه کردنشین به نام‌های «جزیره»، کوبانی و «عفرین» داریم و کوبانی از دو منطقه دیگر کوچک‌تر است و در حد فاصل آن دو منطقه قرار دارد. داعش می‌خواست با اشغال کوبانی، از هم‌کسستگی جغرافیایی بیشتری بین کردها به وجود بیاورد و آنان را تماماً از هم جدا کند. صد البته عوامل خارجی هم بی‌تأثیر نبودند و می‌خواستند با استفاده از داعش به کردهای سوری ضربه بزنند.

❧ در مورد تلفات این جنگ پنج‌ماه، اطلاعات دقیقی در دست دارید؟
بله. در این مدت ۴۵۰نفر از رفقای ما شهید شده‌اند. ۴۰۸نفر از شهدای ما از مدافعان کرد سوری عضو «یکان‌های دفاع از خلق» (YPG) و «یکان‌های مدافعان زن» (YPJ) هستند. ۱۳نفر از آنان از اعضای ارتش آزاد، یک‌نفر از نیروهای پیشمرگه اقلیم کردستان عراق و دیگر شهدای ما هم از مناطق و گروه‌های دیگر هستند. اما در مورد تلفات داعشی‌ها باید بگویم که شمار نهایی کشته‌شدگان آنان بین ۵۰۰ تا چهارهزار نفر است. نزدیک به پنج‌هزارنفر از داعشی‌ها برای تسخیر کوبانی، به منطقه آمده بودند که اغلب

آنان کشته شدند و براساس اطلاعاتی که در رسانه‌ها و پایگاه‌های اینترنتی آنان منتشر شده در بین کشته‌شدگان، تعداد زیادی از فرماندهان و امرای آنان وجود داشته است. بسیاری از کشته‌شدگان داعش در کوبانی یا از کشورهای اروپایی یا از چچی، داغستان، ترکیه، تونس، مراکش و عربستان‌سعودی به اینجا آمده بودند.

❧ تا چه اندازه از بازتاب خبر آزادی کوبانی در رسانه‌های منطقه و جهان راضی هستید؟ با توجه به اینکه داعش سخت‌ترین شکست را در کوبانی متحمل شده، آیا فکر می‌کنید به شکل قابل‌توجه بازتاب پیدا کرد یا خیر؟
بله. به نظر من بازتاب این خبر، گسترده و جهانی بود. ۹۳ کشور جهان از آزادی کوبانی ابراز رضایت و خرسندی کردند و تنها دو روز پس از آزادسازی این شهر، صدها روزنامه‌نگار و عکاس و خبرنگار از رسانه‌های معتبر جهان، برای تهیه فیلم و گزارش و عکس به کوبانی آمدند و در مجموع، مقاومت بی‌نظیر مدافعان ما، تصویری نبود که رسانه‌های بزرگ جهان بتوانند خود را از آن غافل کنند یا بخواهند با طرح مسایل دیگر، چنین پیروزی ارزشمندی را بی‌اهمیت جلوه دهند. صد البته برخی رسانه‌ها نیز براساس افکار شوونیستی عمل کرده و پیروزی ما را نادیده گرفتند.

❧ نیروهای پیشمرگه اقلیم کردستان عراق و همچنین گروه موسوم به ارتش آزاد سوریه تا چه اندازه در آزادسازی کوبانی مؤثر بودند؟
ارتش آزاد سوریه از یک سال پیش با ما همکاری می‌کند. در واقع باید چنین بگویم که آن بخش از ارتش آزاد، که خود را مدافع سوریه دموکراتیک می‌داند، از ما حمایت کرده و گروه‌هایی همچون «شمس الشمال»، «جبهه الکراد»، «سوار الرقه» و چند گروه دیگر با ما همراه و هم‌قدم شدند؛ اما در ارتش آزاد، جناح‌ها و گروه‌های دیگری هم وجود دارند که اعتقادی به تکثر قومی و زبانی سوریه ندارند و حاضر نشدند در این مقاومت بی‌مانند به ما کمک کنند. واقعیت این است که اعزام نیروهای پیشمرگه اقلیم کردستان عراق به کوبانی، تأثیرگذار بود و به ما کمک کردند و هر نیرویی که در این منطقه در کنار ما قرار گرفته و برای دفاع از کوبانی در برابر داعش سلاح در دست گرفته، در پیروزی ما سهیم است.

 	ما به‌عنوان مسوولان منطقه خودگردان کوبانی، همواره تلاش کرده‌ایم ترکیه را مانند برادر و دوست در نظر بیاوریم و معتقدیم که می‌توانیم براساس مبانی ارزشمندی همچون برادری، دموکراسی و حسن همجواری، با هم رابطه برقرار کنیم. اگر دولت ترکیه مجوز عبور نیروهای پیشمرگه اقلیم کردستان عراق را صادر نمی‌کرد، همه جهان به این نتیجه می‌رسید که اقدامات ما در این زمینه موفق بوده‌اند	
---	---	---

❧ کوبانی از سه طرف توسط داعشی‌ها محاصره شده بود و تنها راه کمک به شما ترکیه بود. چه شد که انکارا نهایتاً به نیروهای پیشمرگه اقلیم کردستان عراق اجازه داد تا از طریق خاک ترکیه وارد کوبانی شوند؟ هدف دولت ترکیه از این اقدام چه بود؟

ما به‌عنوان مسوولان منطقه خودگردان کوبانی، همواره تلاش کرده‌ایم ترکیه را مانند برادر و دوست در نظر بیاوریم و معتقدیم که می‌توانیم براساس مبانی ارزشمندی همچون برادری، دموکراسی و حسن همجواری، با هم رابطه برقرار کنیم. اگر دولت ترکیه مجوز عبور نیروهای پیشمرگه اقلیم کردستان عراق را صادر نمی‌کرد، همه جهان به این نتیجه می‌رسید که رفتار ترکیه تفاوتی با اقدامات داعش ندارد. به‌همین‌دلیل، ترکیه به عنوان عضوی از پیمان ناتو، به این شکل موضع گرفت و اجازه داد که نیروهای پیشمرگه اقلیم، از ترکیه عبور کرده و وارد کوبانی شوند و معتقدیم که این اقدام، اطمینان بسیار ارزشمند و مثبت بود. فکر می‌کنم ما می‌توانیم در آینده هم به خوبی با ترکیه همکاری کنیم، با هم رابطه برقرار کنیم و شرایط مثبتي بر روابط ما حکمفرما شود.

❧ تصاویر و عکس‌های کوبانی نشان می‌دهند که این شهر، به شکل جدی تخریب شده و بسیاری از خانه‌ها و ساختمان‌ها ویران شده‌اند. برای بازسازی این شهر چه برنامه‌هایی دارید؟

متأسفانه محلات تروریست‌های داعشی، ۸۰درصد از کوبانی را ویران کرده است. بسیاری از مراکز آموزشی، بهداشتی و منازل مردم ویران شده‌اند و در شرایط سخت و دشواری قرار گرفته‌ایم. ما از همه دولت‌ها و کشورهای جهان، به‌ویژه کشورهای جهان اسلام، می‌خواهیم به ما کمک کنند و در بازسازی کوبانی سهیم شوند. ما کمیته ویژه‌ای برای بازسازی کوبانی ایجاد کرده‌ایم. بسیاری از اعضای این کمیته از افراد تحصیل‌کرده و توانمند، اطبا، وکلای مدافع، مهندسان، استادان و سران نهادهای مدنی ما هستند و در حال برقراری روابط گسترده برای بازسازی کوبانی هستند و هدف عمده ما این است که مردم، هرچه‌زودتر به شهر بازگردند.

❧ شما برای بازسازی شهر، دقیقاً به چه چیزهایی نیاز دارید؟
اصلی‌ترین نیاز ما ایجاد بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های کوچک و بزرگ است و در این حوزه، مشکلات دیگر نیز فایق آمد.
❧ کوبانی در نزدیکی سه شهر جرابلس، تل ابیض و رقه قرار گرفته است. آیا ممکن است داعشی‌ها بخواهند دوباره به شهر شما حمله کنند یا فکر

می‌کنید خطر رفع شده است؟
خیر. خطر هنوز هم وجود دارد. به ویژه در جبهه شرقی و در نزدیکی تل‌ابیض، داعشی‌ها هنوز هم حضور دارند؛ اما با حمایت ارتش آزاد سوریه و به کمک برادران عرب و عشایر عرب، خطر را رفع می‌کنیم. داعش به سختی در کوبانی شکست خورد و بعید است که بتواند در کوتاه‌مدت، یک‌بار دیگر عزم خود را برای حمله به کوبانی جزم کند.
❧ روابط منطقه خودگردان شما با دمشق و دولت مرکزی چگونه است؟ می‌دانیم که پیش از محاصره، حقوق کارمندان کوبانی، توسط دولت سوریه پرداخت و ارسال می‌شد. آیا این رابطه اداری هنوز هم وجود دارد؟

خیر. در حال حاضر چنین رابطه‌ای وجود ندارد. شرایط دشوار اخیر و ناامنی‌های حاصل از حملات داعش باعث شد اغلب اهالی شهر و روستاهای کوبانی، آواره شوند و عملاً امکان پرداخت حقوق وجود نداشت. کارمندان ما قبلاً از دولت سوریه حقوق می‌گرفتند؛ اما از چند ماه پیش، چنین امکانی وجود ندارد. ما بخشی از سوریه هستیم و توقع داریم دولت به نیازهای ما پاسخ دهد. ما از نهادهای مدنی و بین‌المللی هم انتظار داریم به ما کمک کنند.

❧ مثلاً اگر هیاتی از سوی دولت مرکزی سوریه بتواند خود را از دمشق و حلب به کوبانی برساند و از شهر شما بازدید کند، آیا به آنها اجازه ورود می‌دهید؟

ما انتظار داریم نهادهای انسانی، بهداشتی و خدمت‌رسان و همچنین سازمان‌های بین‌المللی به کوبانی بیایند. ما توقع داریم نیازهای بهداشتی و آموزشی ما برآورده شوند. کودکان ما زبان مادری خود را در مدرسه به‌خوبی یاد بگیرند و نهادهای جهانی هم به کمک ما بیایند.

معتقدم که کوبانی، جبهه نخست در میدان جنگ با داعش است. هزاران نفر از تروریست‌ها از چندین کشور جهان به کوبانی آمدند تا شهر ما را اشغال کنند. با این حال به هدف خود نرسیدند و به‌سختی شکست خوردند. در حال حاضر بین مدافعان گرد سوری و ائتلاف بین‌المللی ضدداعش، هماهنگی وجود دارد و در آینده نیز در حوزه‌های سیاسی و دیپلماسی روابط بیشتری برقرار می‌کنیم. ما حق داریم از مطالبات و خواسته‌های خود دفاع کنیم و در چارچوب یک سوریه دموکراتیک به حقوق خود دست پیدا کنیم.

❧ تا چه اندازه از عملکرد سازمان ملل راضی هستید؟
دفاتر و نهادهای سازمان‌ملل در دمشق است و در شرایط کنونی نتوانست‌اند به ما کمک کنند. ما خود را بخشی از سوریه می‌دانیم و مستقل نیستیم و انتظار داریم به بازدید کوبانی بیایند. ما از گزارش‌ی خواسته‌اند و درحال‌حاضر تلاش می‌کنیم این گزارش را به درستی و روشنی تدوین کنیم و در وااشنگتن یا هر جای دیگری از نمایندگان سازمان‌ملل دیدار کنیم و خواسته‌های خود را با آنان در میان بگذاریم.

❧ شما را به عنوان نخست‌وزیر تشکیلات خودگردان کوبانی می‌شناسند. باین‌حال عکس‌ها و تصاویری منتشر شد که در آنها، شما و اعضای کابینه، سلاح به دست گرفته بودید. آیا واقعاً شما نیز در کنار مدافعان قرار گرفتید؟

بله. من و همه دوستان در مجلس و کابینه کاتنون کوبانی سلاح در دست گرفتیم و اگر غریز این باشند، مایه تعجب است. ما خود را فرزند این دیار می‌دانیم و فرقی بین ما و مدافعان دیگرمان وجود ندارد. ما سوگند خوریم از دیار خود دفاع کنیم. در شرایطی که دختران و پسران جوان ما در برابر تروریست‌ها جان می‌سپردند، ما چگونه می‌توانستیم از شهر خارج شویم؟ ما همین‌جا در کنار رفقایمان، ماندیم، مقاومت کردیم و پیروز شدیم. ما هنوز هم در کنار هم هستیم و هر جوری شده باید امنیت و استقرار را ایجاد کنیم و بعدها در شرایط ایده‌آل و مطلوب، سلاح را کنار می‌گذاریم و به مسایل اجرایی و اداری می‌پردازیم.

❧ آیا شما درحال حاضر در خانه شخصی خود در کوبانی ساکن هستید؟
خیر. خانه من نیز مانند یکی از هزاران خانه این شهر ویران شده است و در جاهایی که نسبتاً سالم مانده اقامت کرده‌ایم. همسر و فرزندان من پس از حمله داعش، همراه با اهالی دیگر شهر، از کوبانی خارج شدند، اما حالا به اینجا بازگشته‌اند و در کنار هم زندگی می‌کنیم.

❧ منتقدان شما بر این باورند که سه خودگردانی کاتنونی عفرین، کوبانی و جزیره، نه با مراجعه به آرای مردم بلکه با اتکا به قدرت نیروهای سیاسی و نظامی وابسته به پ‌ک‌ک و حزب اتحاد دموکراتیک (PYD) ایجاد شده است. از سوی دیگر مجالس محلی شما اعلام کرده‌اند برای رفع هر نوع شبهه، حاضرند انتخابات آزاد برگزار کنند. تا چه اندازه امیدوار هستید که چنین انتخاباتی برگزار شود؟

ما کاملاً امیدوار هستیم. روزی فرامی‌رسد که فضا برای برگزاری چنین انتخاباتی مهیا شود و مردم ما پس از چندین‌دهه به حاشیه رانده‌شدن و تجربه انواع و اقسام ستم‌ها و تبعیض‌ها، به حقوق خود دست پیدا کنند. ما امیدواریم یک سوریه یکپارچه و دموکراتیک به وجود بیاید که مردم استان‌ها بتوانند شهرهای خود را اداره کنند و همه از حقوق برابر شهروندی برخوردار باشند.

❧ دوست دارید پس از انتخابات نیز به عنوان رییس تشکیلات، برگزیده شوید؟ یا ترجیح می‌دهید همچون سابق به عنوان وکیل‌مدافع و فعال حقوق بشر، به کار قبلی خود ادامه دهید؟

علاقه‌مندم که دوستان و رفقای دیگرمان این مسوولیت خطیر را بر دوش بگیرند و من باز هم به عنوان وکیل‌مدافع و فعال حقوق بشر کار کنم. دوستان توانمند بسیاری داریم که می‌توانند در این مسیر گام بردارند. من و همسرم هر دو وکیل‌مدافع هستیم و دلمان می‌خواهد در این حوزه فعالیت کنیم.

شنبه • ۹ اسفند ۱۳۹۳ • سال دوازدهم • شماره ۲۲۴۸ • ۹

روزنامه جهان شرق	
کوبانی؛ تصویری تازه از زن در خاورمیانه	صفحه ۱۰
هنر شادمانه جنگیدن	صفحه ۱۱
کوبانی نماد مبارزه‌طلبی زنان	صفحه ۱۲

نگاه	
دورخ اما سرد...	محمدعلی سلطانی
شنگال سرد و ساکت و سوزناک و کوبانی خروشان و خسته و بی‌باک، با دود و داغ دست‌درگردن به سوگ انسان، دموکراسی، عدالت، آزادی و حقوق بشر پنجه‌درپنجه با خون‌ریزان خون‌آشام قریب چهارماه که بیش از یک فصل تمام است، مبارزه کرد؛ سند زنده‌ای که می‌نمایاند در جغرافیای خاورمیانه حکایت ابتدایی سومر و بابل و آشور که مرکز هر سه در عراق بود، هنوز باقی است و ایام وحشت و خون و خرابی و نسل‌کشی و ددمنشی پس از هزاران سال به‌سر نیاوده است. با این تفاوت که از فرهنگ و هنر گران‌سنگ آن سلسله‌های ما قبل میلاد در این برمه خبری نیست. اندیشه قرون وسطایی و برنامه‌های ریشه‌ای و جهانگیر ایدئولوژی اسلام بنیادگرا- این سونامی عقیدتی که با سرمایه‌ها و ارقام نجومی، گستره کشورهای اسلامی و سراسر اروپا و آمریکا را نیز دربرگرفته است- فقط در دو عرصه نظامی و تسخیر فضای مجازی خلاصه شده و خودنمایی می‌کند و با پشتوانه اقتصاد نفتی و یاریگری تجارت سنتی بازرگانان شوونیسم غرب و شاخص در عرصه بین‌الملل پانل پارجاست. سلفی‌گری به اصطلاح جهادی امروز فرسنگ‌ها از هدف اصلی خود که گسترش کردار و رفتار سلف صالح است به‌دور مانده و راهزنی، گروگان‌گیری، باج‌خواهی، اشغالگری، تصاحب جا و مال انسان‌های ناتوان و بی‌دفاع به اکراه و اجبار توسط نیروی چندفرهنگی‌ر از تا ندانن مسلح داعش نماد سیره سلف صالح شده است؟؟) و جالب توجه آنجاست که در سراسر جبهه‌های پیدا و پنهان این حرکت سیاسی و نظامی و عقیدتی، یک سیمای علمی و اجتهادی که تبار تعلیمی و تحصیلی آن در حوزه‌های علوم دینی کشورهای اسلامی مشخص باشد، دیده یا شناخته نمی‌شود و در مشخصات جهادگران کوچک‌ترین نشانه‌ای از مجاهدین مبدراسلام با اخلاق و امانت و اعتقادی چون نظامیان مسلمان جنگ‌های صلیبی به چشم نمی‌خورد، استفاده واژگون از نام (جهادی) عنوان فریبنده‌ای است که در مقابل بد و اردوگاه جهانی شوونیسم و سرمایه‌داری در ایام اشغالگری شوروی سابق در افغانستان توسط آمریکا و عربستان سعودی شکل گرفت و در مقابل مکتب منطقی سلفی‌گری مصر چهره نمود که سازمان‌های مخوف تروریستی از نیویورک تا شنگال را به‌دنبال داشت تا آزادی و عدالت و دموکراسی و حقوق بشر در اندیشه ساکنان جهاد شرق خواب و خیالی بیش نباشد، امروز بنیانگذاران این جریان خود در چاه مانده و گرفتار اندواهی شده‌اند که مار دست‌آموز آنان بوده است، جبهه جنگ شمال افغانستان را به کوبانی و شمال عراق آورده‌اند و نقش پاکستان را در این‌سو به ترکیه سپرده‌اند؛ معبد شنگال جایگزین مجسمه بوداست. آنچه بیش از هر چیز مردم کرد و کردستان را در ضربه‌های هولناک این کشورگشایی نابرابر در معرض خطر قرار می‌دهد، این است که از حلقه بازدارنده متفکران پیرو مکتب مصر که در افغانستان در برابر تهاجم پیروان مکتب عربستان حضور سیاسی و نظامی و فرهنگی داشتند یعنی کسانی چون احمد شاه‌مسعود، برهان‌الدین ربانی، غلام محمد نیازی، سیدموسی توانا و... در کردستان خبری نیست و متأسفانه تفکری میانه وجود ندارد. نسل‌کشی اندیشه نمی‌خواهد؛ اندیشه عملی داعش همان‌طور که گفتیم سلفی‌گری هم نیست زیرا سلفی‌گری تعریف دارد، قاعده و قانون دارد، جهادی و مجاهد و جهادگر و آن کس که فتوا صادر می‌کند مشخصات ویژه‌ای دارند که شرایط علمی و اخلاقی و اعتقادی می‌خواهد. داعش سلفی سنتی عربستان هم نیست زیرا آن نیز حرکتی داخلی، ثروت‌اندوز و سلامت‌طلب است و در خارج رونده و چنگ انداز و مرموز. داعش جریان سیاسی، ایدئولوژیک و نظامی است و هیچ‌گونه معارض مکتبی و علمی-اسلامی همچون حرکت‌های فکری افغانستان در اقلیم کردستان وجود ندارد تا مانع سرعت و فراگیری و پیشرفت آن شود و از خون‌آشامی و بدوی‌گری آن بکاهد. ندای مکتب منطقی سلفی مصر اگر هم به کردستان رسید، در هجوم بی‌امان دلاردرمانی مکتب سیاسی- نظامی سعودی ناتوان ماند و امروز مبلغان اسلام‌گرایی سلفی در اقلیم کردستان اگر بار خاطر نباشند یار شاطر نیستند و بیشتر در تبلیغ جوانان سرخورده برای پیوستن به دشمن تلاش می‌کنند تا جهاد برای مردم کرد و کردستان، آنچه در مقابل این آدم‌خواران عصر مدرن استقامت و پایداری می‌کند صفوف در هم تنیده مردان و زنان کرد باشد. نظامیان پیرو حب‌الوطن ازجان‌گذشتگانی که با سوزن به دفع شمشیر برخاسته‌اند، پایگاه‌های اطلاع‌رسانی و خبر جهانی درباره سرنوشت چند هزار زن و کودک گروگان‌گرفته‌شده ساکن روستاهای مناطق شنگال که خوراک اصلی قاچاقی انسان در جهان شده‌اند، مهر سکوت بر لب زده‌اند، اگرچه هر واقعه‌ای فروشنی‌ها جان بدر ببرد روزی راوی از یادها می‌رود، اما حافظه تاریخی یک ملت را نمی‌توان دستکاری کرد، ایزدیان موحد و یکتاپرست که امروز به عنوان انسان و دیگر هیچ در سایه زنان و مردان مبارز غیرنمند و هم‌نژاد کرد خود پناه گرفته‌اند و جگرگوشه‌گان آنها از دختر و پسر در شکنجه‌بارترین وضعیت ضد انسانی کشته و پژمرده گشته‌اند، حتی اگر یک تن از آنان در گوشه‌ای از جهان باقی بماند و در مسیر برده فروشی‌ها جان بدر ببرد روزی راوی این تنگ ابدی پیروان دروغین خواهد بود. امید است که رسانه‌های راستین از خاموش‌شدن خروش پنهان این ایرانیان پاک‌نژاد مانع شوند؛ که شادروان اخوان ثالث در «دورخ اما سرد» گفت: چون به اینجا می‌رسی،م با خویش می‌گویم / پس چه دانی؟ پس چه دانستی / راستی که وحشت‌انگیز است / نیز دردالود و شرم‌آور آه...	
آدمه در صفحه ۱۰	